

EPAKTA (4) *sb f*

e oraz oba a jasne.

sg *N* epakta (1). ◇ *pl N* epakty (2). ◇ *A* epakty (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*astr. Liczba wskazująca, o ile dni rok słoneczny przewyższa rok księżycowy, podawana w kalendarzach dla obliczania faz księżyca (z grec. `επάκτη) (4) : [u Rzymian] dzień ó[n] co zbywał/ co lat kilka był przepletan. y Iulius Caesar będąc człowiekiem wczónym/ wnet po nim Auguſtus/ poſtánowili go zá náuką pewną/ y wiekóm potomném podáli/ áby Epactá/ Aureus numerus/ Bisſextus/ y té Emboliſmy ſwą drógą cbodźiły *Oczko* 30; Cztery tedy rzeczy tylko w nim [w kalendarzu] ſię zámykáią: to ieft/ Dni Mieſięcy dwunaſtu; y przed nimi Epákty/ now mieſięcá káżdego pokázuiące: Litterá/ Niedźzielę káżdą wyrażáiąca/ która ſię co rok odmienia: á nákoniec ſwiętá iáko Rzymſkie/ z brewiarzá/ y Káalendarzá wyięte/ ták y náſze Koronne. Dni mieſięczne y Epákty wiedzieć/ pożyteczna rzecz káżdemu ſpráwnemu á bącznemu człowiekowi. *LatHar* [+12]v, [++].*

AK